

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3971

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1707

C O D I C E S

1708

*christiane sit verum et credibile
menti sane. 5.) Vtrum Summum
bonum immutabile sit creator. et
conseruator singulorum encium uni-
uersi. Nomen Autoris minio prae-
scriptum per Κανοζηλον quendam,
ut alias, extritum est; ego in
Hussum propendo.*

III. fol. 57. p. 2. *Posicio de
vniuersalibus Magistri Stanislai.
Incipit: Quia nonnulli moderno-
rum contra res uere communes et
vniuersales adeo sunt inflammati
&c. Ad calcem: Tractatus de
vniuersalibus magistri Stanislai de
Znoyma. compilatus ab eodem An-
no domini M°. CCCC°. 8. in stu-
dio pragensi. Sed adhaeret discus-
fio sequentis Quaesiti: Vtrum
vniuersalia babeant solum nude pu-
re esse in intellec̄tu, uel preter
operationem intellec̄tus creati sub-
sistant in propria forma.*

IV. fol. 70. *Istud est capitu-
lum tertium Libri de trinitate bea-
ti Theodorii episcopi contra Sab-
ellium qui dicit tantum unam esse
personam in diuinis sicut et natu-
ram. Initium: Quid est natura et
substantia, et quid est de (redun-
dat?) substantia atque persona.
Natura et substantia in nullo sig-
nificationum (significatorum?) dif-
ferunt nisi nomine. Natura enim
substantia est, substantia et per-
sona in nullo significatorum diffe-
runt, nisi nomine. Substantia enim
persona est &c. Finis: In-
uenitur enim ab eis, qui non
temptant eam, et appetet non di-
scredentibus sibi. Tam senten-
tia quam phrases Capituli hujus
Theodorum Abucara vel Carae in*

*Palaestina, vel Carrarum in Me-
sopotamia Episcopum Johannis
Damasc. discipulum Sec. VIII.
Scriptorem loquuntur, de quo
erudite disquirunt Fabricius Bibl.
gr. Vol. IX. p. 176. et Basna-
gius in edit. Lett. ant. Canisi
T. II. P. 2. p. 464. Non legi-
tur illud inter Opuscula Theodori
XLII. a Jac. Gretero primum
Ingolst. 1606. edita, neque Trac-
tatu illo περι ἐνωσεως και σαρκωσεως
comprehenditur, quem Parisiis
1685. 8. publici juris factum
Basnagijs l. cit. p. 474. repre-
sentavit. Itaque ἀνενδοτον est, tex-
tu graeco primitivo dudum de-
perdito, aut hodie delite-
sciente.*

V. fol. 73. *Collectanea Theo-
logica in Alphabetum redacta,
quibus alia e PP. et Jure Can.
absque ordine lecta succedunt.*

Codici praetexta est Membra-
na mutila, qua Wenceslaus Pa-
triarcha Antibocenus et Boemæ
Regis Cancellarius vi potestatis
sibi a Bonifacio IX. anno ejus no-
no (1398.) factæ Wenceslao cui-
dam Regimen cuiusdam ecclesiae
confert. Plura colligi inde ne-
queunt.

CCCCXXXV.

Codex chartaceus lat. Sec. 895
XV. Folior. 299. f. per duas co-
lumnas exaratus et rubricis di-
stinctus continet Partem potissi-
mam vasti Operis Johannis Hus-
si, ut plura suadere videntur,
licet Cod. DLII. nomen Matthiae
Parisiensis praefixum fit, dicti de
Regu-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3971

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1709

P O L E M I C I .

1710

Regulis veteris et noui testamenti. Praefatio orditur a Pauli ad Thess. I. c. 2. verbis: Ecce ex Deo et coram Deo loquimur non quasi hominibus placentes &c. Ista uerba erant in illo tempore beati Pauli dominica caritate urgente eum domini ihesu ex corde puro et conscientia bona et fide non ficta &c. Succedit deploratio viatorum Cleri, protestatio de mente sincera in conscribendo hoc opere, et amore suo in sacras Literas, qui locus posterior lectu dignus est, postea subdit: Et singulariter ac notabiliter me et ista scripta et omnia mea humiliter et deuote subicio matri mee piissime Romane ecclesie et ipsius (vel ipsis) doctoribus uenerabilibus atque sanctis, obsecrans coram pio ihesu, ut probent me et dicta factaque mea omnia et singula temptent usque finem. Et comparatum me exhibeo sequi et obedire, quoniam scio quod illa via est regia certissima et secura, quam ambulans non confundar in eternum. Demum de Opere praesenti ita: Continet quinque libros principales, quorum primus et principaliter de communicatione in dei ecclesia corporis et sanguinis domini nostri ihesu in sacramento, similiter et de discretione spirituum principaliter in doctoribus et in prophetis, illum enim principaliter et solum illum primum intendebam sub breuitate scripsisse, debinc prius ihesus mihi dilatauit et apperiens hostium me repleuit suis copijs, ut duos libros post, puta secundum et tertium scripserim de in-

*dicio et discrecio verorum et falsorum christianorum et primo pseundo prophetarum et doctorum et debinc alios duos libros scilicet quartum et quintum solum et simpliciter de communicatione in christi ihesu ecclesia deifici et supertremendi veri corporis et sanguinis ihesu christi et intitulauit istum librum (i. e. totum Opus) regulas aut de regulis veteris et noui testamenti, quoniam per eas et pro eis est ordinatus. Hi dein V. Libri in Tractatus, in Distinctiones, in Capita dispescuntur, quin tamen per decursum huic Conspicui fideliter adhaereatur. L. I. c. 1. ita incipit: Carissimi nolite omni spiritui credere &c. I. Job. 4. Ab exordio creature erant in genere humano, qui filij dei diccerentur et alij filij hominum &c. L. II. initium habet fol. 42. p. 2. ita: Nunc restat inquirendum alias regulas de novo testamento pro discretione spirituum in prophetis et maxime in ypocrisi modernorum christianorum falsorum &c. L. III. orditur fol. 72. p. 2. ita: Postremo investiganda est et prosequenda una generalis regula pro directione vite hominum et cognitione sui ipsius &c. Huic Libro ad fol. 89. insertae sunt pro frequenti Communione Sententiae Job. Horlewan Doct. Theol. Francisci Canon. et Parochi Wratislav. Nicolai Wendlar Decani S. Crucis Wratisl. Matthaei de Cracovia Doct. Theol. Univ. Prag. Adalb. Ranconis Doct. Theol. Paris. Davidis de Augu-
sta O. M. Abbatis anonymi Con-*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3971

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1711

C O D I C E S

1712

ventus Aulae Regiae, Militii il-
lustris Praedicatoris Prag. pree-
ter anteriores Simonem de Cassia,
Bonaventuram &c. A fol. 146.
p. 2. sensim ad Antichristum de-
labitur Autor, et fol. 156. de
Clemente VII. sive Roberto Ge-
benn. ait: quod eciam super sum-
mum apostolicum et verum papam
scilicet Urbanum VI. ausus est
se eleuare &c. Et mox: vacasse
illum toto tempore suo fere per
XII. annos (ab a. 1378. ad an.
Urbani emortualem 1389.) rixe
et contencionis, ut singuli clament
et contentiose dicant ad singulos:
*Ego cepi, ego pauli, ego cle-
mentis, ego vero urbani &c.* Fol.
157. de Cultu Imaginum haec
legas: *Decreuit insuper quod si-
cut de precando, quod in lingua
boemica sonat modlyty sye, et
sic docere populum collegialiter
aby sye obrafom lyde modlyly
&c.* Fol. 221. Autor Operi suo
inseruit totum Tractatum Guilel-
mi de S. Amore, cui titulus: *De
Periculis novissimorum Tempor-
rum*, a nobis jam Cod. DXLIV.
et saepius relatum, eumque Prae-
loquio instruxit, quod incipit:
*Sequitur hic tractatus quem uni-
uersitas gloria magistrorum pari-
sienium et (in) sacra pagina con-
pilauit &c.* Et paulo post: *Quod
quidam papa qui erat de ordine
fratrum minorum infirmauit aut
condempnauit illum plenum utili-
tate ecclesie libellum uel abiecit,
Ego contraire illi non audeo, ne
videar os meum ponere contra ce-
lum, illud tamen opinor, quod
magis hoc fecit amor et felix*

(Zelus) ordinis fratrum minorum
et aliorum super mendicitate con-
stritorum &c. Ubi noto, Libel-
lum Guilelmi non recte tribui to-
ti Universitati, neque ejus con-
demnatorem Alexandrum IV. de
ordine fratrum minorum fuisse.
Libellus porro in calce variat
ab edit. Constant. rectius Parisina
1632. 4. caret enim tota Pero-
ratione, quae ibi incipit p. 72.
Cum igitur veritas divinæ scriptu-
ræ sit infallibilis &c. ejusque lo-
co habet Quadragesimum secun-
dum signum Pseudoapostolorum,
quo caret Editio. Atque ex hac-
tenus indicatis quidni probabili-
ter referri possit Opus de Regu-
lis V. et N. T. ad Job. Hus-
sum? Haec vero probabilitas
convalescit e L. III. Distinct. 12.
quae nobis fol. 261. p. 2. in-
scribitur: *De abominatione in lo-
co Capitolum quod dissensio sacer-
dotum in ecclesia est abominationis
et causa abominationis et de pace
mala Qsee quinto capitulo, et in-
cipit: Audite hec sacerdotes et at-
tendite domus israel &c.* Nam ista
Distinctio legitur in edit. Opp.
Husii supracit. T. I. p. 473. re-
petita ex edit. Argent. 1524.
quam Otto Brunfelsius Mart.
Luthero dicarat. Juvat ejus ver-
ba e praevia Epistola adscribere.
Quomodo vero in nostras manus
venerit, quia prolixa est fabula,
hoc satis dictum sit, de libris Hutt-
enicas interceptis mibi esse reddi-
tum, et quod bona fide, vetustissi-
misque exemplaribus testari pos-
sumus, supposititum non esse.
Plura super iis neque expedit, ne-
que

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3971

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars II. Wien 1794.

1713

P O L E M I C I .

1714

que tutum est: utinam vero integrum fuisset assignatus. Nam erat abduc aliis (Codex) ejusdem nominis, ad quem ille remittebat frequenter, qui deperiit: quo dici non potest, quantum caruerimus ægre ad restitutionem. Nam multa non cohærebant, multa vetustate nimia erant abrasa, quedam sic scripta ab librario, ut nesciremus, quid vellent. Unde coacti sumus, ubi obscuriora erant loca, asteriscos in margine signare, ubi defuisse aliquid, vel desiderabatur, binos asteriscos. Noluimus enim temere aliquid vel abradere, vel inculcare, de quo prius certissimi non eramus. — Praeterea totum illum splendorem, quem vides, in capitum et librorum digestione nos indidimus. Nam prius perpetua fluebat oratione &c. Splendorem certe Inscriptiōnibus Brunfelsianis conciliant intrusi Monachi, Sacerdotes Papistici, Papa Bestia cornuta &c. et perbelles conspirant cum verbis Autoris, quibus hic Caput nobis 29. Brunfelsio 28. claudit: Nam puto coram christo ihesu deo p̄issimo quem summe obsecro et continue ut non me permittat decipi a malignis spiritibus, puto inquam humiliter me subiens et eidem et ecclesiæ sue sacrosancte romane, ut ipsa uideat et iudicet omnia et singula que hic scribo vel vñquam sum scripturus, Puto igitur quod hic posita de bestia de adoracione eius multa uel omnia concordent in tempore et numero et materia cum illis que ibi traduntur de locustis. Ita re-

petit Autor, quae supra in Praef. de Romana Ecclesia dixerat. At religiosus vir, qui professus erat nolle se temere aliquid vel abradere vel inculcare, aut fortasse jam ante illum *Huttenus*, totam illam περιουσίαν, quam charactere rotundo expressimus, aut abrafit, aut subticut non sene magna ingenitatis suae commendatione. — Quanquam porro Formula mox adlata, ut *Codicem nostrum* terminat, ita et ipsum *Librum III.* terminare videatur, multis tamen ille *Capitibus* in edit. excurrit. Quid vero *Libro III. et IV.* factum sit, hactenus ignoro, nisi quis dicat, eos idem esse cum *Tractatu de Corpore Christi*, qui edit. *Opp. Hussi* cit. T. I. p. 202. legitur, quamvis admodum succinctus sit. Comparet haec Lector ad ea, quae *Codici DLII.* adnotata sunt, et tum inter *Matthiam Paris.* et *Job. Huffum* decernat.

CCCCXXXVI.

Codex chartaceus boh. lat. 907 Sec. XV. Folior. 180. 4. non ab una manu perscriptus et rubricis enotatus sequentia complectitur: I. Duas Job. Hussi Epistolas, quarum prior latine redita extat Opp. edit. 1715. T. I. p. 72. num. 2. scripta sub ipsum illius abitum ad Concilium Constant. In hac Epistola legitur: Agit̄ m̄pravilsem sie nacieſtu bez kleitu, latine: Et jam itineri me accinxī sine Comitatū vel Conduclū; quod, nescio qua fide,

Interpres